

Številka: 0120-284/2026-2711-3

Datum: 17. 6. 2026

Stališče KME RS o ravnanju zdravnika in zdravstvenega osebja v primerih samomorilnega poskusa bolnikov

Onkološki inštitut Ljubljana, je dne 20. 5. 2026, v dopisu št. 046-0029/2025-25, s podpisom gospe direktorice, prof.dr. Janje Ocvirk, dr.med., na Zdravniško zbornico Slovenije (ZZS) in Komisijo Republike Slovenije za medicinsko etiko (KME RS) naslovil vprašanje, kako naj zdravniki oziroma zdravstveno osebje ob upoštevanju veljavnega prava, Kodeksa zdravniške etike in Hipokratove prisega ravna, da ne bodo kazensko preganjani zaradi pomoči pri samomoru, kadar bolnik, ki je pisno ali ustno zavrnil oživljanje in aplikacijo protistrupa, v samomorilnem poskusu želi končati svoje življenje? Dopis se sklicuje na člena 120-1 in 178-1 Kazenskega zakonika in na 2. ter 29. člen Kodeksa zdravniške etike.

Na vprašanje je mogoče odgovarjati s stališč pravne stroke in medicinske etike. V pristojnosti KME RS je, da nanj odgovarja le v okviru zavezujočih načel medicinske etike, po kateri je življenje najvišja vrednota, ki jo je potrebno varovati in ohranjati pri vsakem bolniku oziroma posamezniku. Če bolnik ob hkratni prepovedi vsakršnega oživljanja napove samomor, je dolžnost zdravnika, da ga od tega odvrača in mu pojasni, da zdravnikom in zdravstvenikom poleg slovenske zakonodaje tudi poklicna etična načela ne dovoljujejo kakršnegakoli sodelovanja pri samomorilnih dejanjih in da bo v primeru samomorilnega poskusa bolnikom vedno in brez izjem nudena nujna zdravstvena pomoč.

Kadar je v zadnjem obdobju življenja po odločitvi konzilija ali na željo bolnika prekinjeno zdravljenje in nesmiselno podaljševanje življenja in je umirajočemu bolniku nudena le še paliativna pomoč, naj se bolniku, ki želi s samomorom končati predsmrtno agonijo, to odsvetuje z obljubo, da bo do njegove naravne smrti ob telesnih ali duševnih težavah poskrbljeno za učinkovito paliativno pomoč. Če je bolnik v samomorilnem poskusu skrajšanja predsmrtne agonije izgubil zavest, je po KME RS neetično, če se z ukrepi nujne zdravstvene pomoči vrača v predsmrtno trpljenje. Zdravniku in osebju, ki bolniku ob spoštovanju etičnih načel zagotavlja paliativno

zdravstveno pomoč, v takih primerih po mnenju KME RS, ni mogoče očitati opustitve nujne zdravstvene pomoči, ki z ozirom na okoliščine z vidika zdravstvene stroke to ne bi bila več zdravstvena pomoč, ampak le nesmiselno podaljševanje trpljenja. Nujna zdravstvena pomoč bi s tem izgubila svoj osnovni strokovni in etični namen ter smisel.

S spoštovanjem,

dr. Božidar Voljč, dr. med.
predsednik KME RS

